

RO

RO

RO

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.3.2011
COM(2011) 135 final

2006/0084 (COD)

Propunere modificată de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de
Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului
(EURATOM) nr. 1074/1999**

SEC(2011) 343 final

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Oficiul European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „oficiul”) a fost înființat în anul 1999. Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului din 25 mai 1999², care stabilesc modalitățile de desfășurare a investigațiilor interne și externe efectuate de către oficiu, precum și Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 28 aprilie 1999 de instituire a oficiului³ sunt instrumentele-cheie ale cadrului juridic în care operează.

În 2006, Comisia a prezentat o propunere de modificare a Regulamentului 1073/1999⁴. Propunerea legislativă s-a concentrat pe realizarea *unei mai bune eficacități operaționale și a îmbunătățirii guvernanței oficiului*, prin:

- îmbunătățirea fluxului de informații între oficiu, instituțiile și organismele europene, statele membre și informatori;
- clarificarea relațiilor dintre Comitetul de supraveghere, oficiu, instituții și alte organisme, oficii și agenții, precum și introducerea unui „dialog structurat”, care să implice Comitetul de supraveghere, Parlamentul European, Consiliul și Comisia, privind problemele-cheie legate de guvernanță;
- consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor vizate de investigații (prin stabilirea de garanții procedurale care trebuie respectate pe parcursul investigațiilor interne și externe și prin introducerea unui post de consilier revizor).

Propunerea Comisiei a fost discutată atât în cadrul Consiliului, cât și de către **Parlamentul European**. La **20 noiembrie 2008**⁵, Parlamentul European a adoptat **o rezoluție**, în primă lectură, în cadrul procedurii de codecizie și a invocat aproximativ o sută de amendamente la propunerea Comisiei. Multe au fost considerate oportune de către Comisie. În iulie 2010, la solicitarea președinției cehe a Consiliului (ianuarie-iunie 2009), **Comisia** a prezentat Parlamentului European și Consiliului un **document de reflecție privind reforma oficiului**⁶. Acest document prezintă soluțiile posibile pentru a continua procesul legislativ actual. În octombrie 2010, Parlamentul European a considerat binevenit documentul de reflecție și a solicitat Comisiei să inițieze din nou procedura legislativă. La 6 decembrie 2010, **Consiliul** a adoptat **concluzii** cu privire la documentul de reflecție redactat de Comisie. **Comitetul de supraveghere al OLAF** a contribuit la discuție sub forma avizelor privind documentul de

¹ JO L 136, 31.5.1999, p. 1.

² JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

³ JO L 136, 31.5.1999, p. 20.

⁴ COM(2006) 244.

⁵ Rezoluția legislativă a Parlamentului European din 20 noiembrie 2008 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), P6_TA-PROV(2008) 553. Pentru raportul pregătit, a se vedea A6-0394/2008.

⁶ SEC(2010)859.

reflecție și privind respectarea drepturilor fundamentale și a garanțiilor procedurale în timpul investigațiilor desfășurate de oficiu.⁷

În prezent, Comisia a redactat o propunere modificată, care ia în considerare pozițiile exprimate până acum de către legiuitor și așteaptă cu nerăbdare realizarea cât mai curând posibil a reformei legislative actuale.

2. REZULTATE ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE ANALIZELOR DE IMPACT

N/A

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Consolidarea eficacității investigațiilor oficiului

Propunerea modificată include dispoziții suplimentare cu privire la o eficacitate sporită a investigațiilor și o cooperare consolidată cu statele membre în vederea unei accelerări concrete a procedurilor de investigare.

În acest scop, Comisia propune ca, pe baza informațiilor oferite de oficiu, Comitetul de supraveghere să examineze **durata investigațiilor**. În cazul în care investigațiile nu se încheie în 12 luni, oficiul ar trebui să informeze Comitetul de supraveghere asupra motivelor care împiedică finalizarea investigației la intervale de 6 luni. În acest fel, se asigură o monitorizare continuă a duratei investigațiilor, până la finalizarea acestora.

Propunerea modificată contribuie, de asemenea, la eficientizarea activității oficiului prin îmbunătățirea **cooperării și a schimbului de informații cu alte instituții, oficii, organisme și agenții ale UE**, precum și cu statele membre, în toate etapele procesului de investigare.

Instituțiile, organele, oficiile și agențiile ai căror membri/membri ai personalului sau al căror buget este vizat de o investigație ar trebui să fie **informate de către oficiu** cât mai curând posibil. Astfel, instituțiile, organele, oficiile și agențiile pot adopta măsuri administrative asigurătorii, acestea fiind responsabile de asigurarea celui mai înalt grad de protecție a intereselor financiare ale UE și de evitarea perpetuării oricărei nereguli sau creșteri potențiale a pierderii financiare. Prin urmare, informarea acestora este absolut necesară. În cazurile excepționale în care confidențialitatea investigației nu poate fi asigurată (când investigația vizează cel mai înalt grad de conducere sau nivel politic al unei instituții, oficiu, organism sau agenții), oficiul ar trebui să utilizeze canale alternative adecvate de informare.

⁷

Avizul nr. 2/2010 din 23 septembrie 2010 și avizul nr. 5/2010 din 29 noiembrie 2010, publicate în Raportul anual al Comitetului de supraveghere al OLAF (iunie 2009 - decembrie 2010) http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2009-2010/Activity-report-2009-2010_en.pdf.

În ceea ce privește **accesul oficiului la informațiile deținute de instituții, organe, oficii și agenții**, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul 1073/1999, oficiul continuă să aibă dreptul de acces imediat și inopinat la orice informații relevante în legătură cu problema care face obiectul investigației, deținute de către instituțiile, oficiile, organismele și agențiile UE, fără a se aduce atingere excepțiilor prevăzute de normele care constituie temeiul juridic al instituirii Europol⁸.

Prezenta propunere modificată confirmă și dezvoltă în continuare **abordarea de minimis** a propunerii din 2006, precum și politica de toleranță zero față de fraudă: cu privire la începerea investigațiilor, oficiul ar trebui să țină seama de prioritățile politicii de investigare și de necesitatea utilizării eficace a resurselor oficiului. În ceea ce privește investigațiile interne, oficiul ar trebui să ia în considerare dacă este mai bine ca aceste investigații să fie realizate de către acesta, ori de către instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză. Mai mult, în cazurile în care, după desfășurarea unei investigații și ținând seama de natura faptelor și de amploarea prejudiciului financiar, oficiul consideră că adoptarea de măsuri interne este mai adecvată pentru asigurarea unei monitorizări corespunzătoare, acesta ar trebui să trimită cazul Oficiului de investigație și de disciplină al Comisiei (IDOC) sau instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor în cauză, și nu autorităților judiciare competente la nivel național. Prin urmare, politica *de minimis* (cazuri în care oficiul decide să nu înceapă o investigație sau să nu transmită concluziile sale autorităților judiciare competente la nivel național) a fost clarificată în cadrul propunerii modificate. În aplicarea politicii *de minimis*, oficiul ar trebui să utilizeze orientări clare, după cum a propus Consiliul în concluziile sale din 6 decembrie 2010.

În scopul intensificării **cooperării dintre oficiu și autoritățile competente ale statelor membre**, ar trebui ca fiecare stat membru să desemneze o autoritate (un serviciu de coordonare antifraudă), pentru a asista oficiul în activitatea acestuia de colaborare cu autoritățile naționale competente. Acest lucru nu înseamnă că se instituie o nouă autoritate. Experiența a arat că, din cauza structurilor diferite existente în fiecare stat membru, oficiul întâmpină adesea dificultăți în abordarea autorității competente într-un anumit stat membru.

Monitorizarea periodică este deosebit de importantă pentru investigațiile interne, pentru a se asigura că măsuri disciplinare sau de alt tip pot fi luate de către IDOC sau entități echivalente în alte instituții, organisme, oficii sau agenții. Prin urmare, se propune ca, la cererea oficiului, statele membre să trimită un raport cu privire la **urmarea care s-a dat informațiilor** transmise acestora de către oficiu. În scopul de a evita o sarcină administrativă inutilă pentru statele membre, propunerea modificată prevede că acestea vor transmite oficiului, numai la cererea acestuia, rapoarte privind progresele înregistrate în legătură cu acțiunile întreprinse în urma transmiterii informațiilor de către oficiu.

Pentru a încuraja în continuare cooperarea dintre oficiu, **Europol și Eurojust**, inclusiv în perspectiva unor posibile evoluții viitoare a responsabilității acestora, precum și cu autoritățile competente din **țările terțe și cu organizațiile internaționale**, se propune introducerea unei dispoziții în regulament, prin care se oferă oficiului posibilitatea de a încheia acorduri administrative cu aceste entități în scopul de a facilita schimburile de informații. Oficiul a încheiat deja un astfel de acord de cooperare cu Eurojust. În conformitate cu decizia

⁸ Decizia Consiliului 2009/371/JAI din 6 aprilie 2009, JO L 121, p. 37.

Consiliului de instituire a Eurojust, Comisia și Eurojust pot conveni asupra unor modalități practice necesare consolidării cooperării dintre acestea⁹. De asemenea, oficiul a încheiat astfel de acorduri cu anumite țări terțe. În ceea ce privește Europol, o nouă decizie-cadru se aplică începând din 2010, care prevede că Europol va încheia acorduri de lucru cu oficiul. Prin urmare, o prevedere corespunzătoare ar trebui să fie stabilită în ceea ce privește oficiul. În conformitate cu Decizia Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (2010/427/UE), care prevede la articolul 3 alineatul (4) faptul că SEAE cooperează cu OLAF, există o obligație în sarcina tuturor instituțiilor de a oferi sprijinul necesar pentru a le permite agenților OLAF să își îndeplinească sarcinile. Modalitățile de cooperare ale OLAF cu autoritățile din țările terțe ar trebui stabilite în cadrul unor memorandumuri de înțelegere cu SEAE și cu serviciile relevante ale Comisiei.

Deși **directorul general** al oficiului continuă să fie responsabil de începerea și desfășurarea investigațiilor, acesta ar trebui să fie asistat de un organism intern, pe care îl va consulta înainte de începerea unei investigații, înainte de încheierea unei investigații și ori de câte ori consideră că este necesar acest lucru. Pentru a clarifica procedurile interne de luare a deciziilor cu privire la rolul directorului general al oficiului, directorul general poate delega în scris, de asemenea, executarea directă a investigațiilor către membrii personalului oficiului. Mandatul directorului general ar trebui să nu poată fi reînnoit, pentru a se consolida independența acestuia. Titulatura de „director general” introdusă de propunerea din 2006 este menținută. Acest lucru este necesar pentru a reflecta statutul de direcție generală a Comisiei pe care îl are OLAF și pentru a distinge directorul general de ceilalți membri ai echipei de conducere care au grad de director. Pentru a se asigura continuitatea, și avându-se în vedere experiența recentă, în propunerea modificată se prevăd norme legate de interimat.

Distincția între investigațiile interne și cele externe ar trebui să fie limitată la strictul necesar. Acest lucru ar facilita desfășurarea investigațiilor. Așa cum a arătat experiența, investigațiile pot să înceapă cu statut de investigație externă și să se transforme ulterior în investigații interne sau invers. Conform cadrului legal actual, persoanele vizate de investigațiile interne au datoria de a coopera cu oficiul în conformitate cu Statutul funcționarilor sau cu Protocolul privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene. Competențele de investigație ale oficiului sunt, de asemenea, mult mai detaliate în cadrul investigațiilor interne. Drepturilor procedurale și fundamentale ale persoanelor în cauză trebuie să fie respectate pe deplin, indiferent dacă investigația este internă sau externă.

3.2. Guvernanța oficiului: echilibru între independența și răspunderea acestuia

Guvernanța consolidată, combinată cu stabilirea unei proceduri de revizuire și a unor dispoziții privind fluxul de informații între oficiu și instituțiile, organele, oficiile și agențiile în cauză vor contribui la un echilibru între independența și răspunderea oficiului.

Comitetul de supraveghere al oficiului va continua să se asigure că oficiul își exercită misiunea într-un mod pe deplin independent. În plus, rolul Comitetului de supraveghere este mai bine clarificat. Acesta este mandatat în mod expres să monitorizeze schimburile de

⁹ Decizia Consiliului din 28 februarie 2002, JO L 63, 6.3.2002, p. 1 [articolul 11 alineatul (3)].

informații între oficiu și instituții, organe, oficii și agenții și evoluțiile cu privire la aplicarea garanțiilor procedurale. Acesta ar trebui să monitorizeze, de asemenea, într-un mod general și sistemic, evoluțiile în ceea ce privește durata investigațiilor, fără a interfera în desfășurarea investigațiilor. În ceea ce privește numirea membrilor Comitetului de supraveghere, se are în vedere o reînnoire eșalonată a acestora, pentru a se păstra expertiza. Comitetul de supraveghere ar trebui să fie consultat în cazul numirii directorului general și al desemnării unui (unor) director(i) interimar(i) și să fie informat cu privire la transmiterile către autoritățile judiciare.

În locul dialogului formal, structurat, între Comitetul de supraveghere și instituții având ca obiect funcția investigativă a oficiului, în prezent se propune **un schimb periodic de opinii** pentru a consolida guvernanta oficiului, respectându-se în același timp independența operațională a acestuia. În concluziile sale din 6 decembrie 2010, Consiliul a subliniat, de asemenea, faptul că un dialog formal și structurat ar putea submina independența oficiului. În esență, o abordare mai puțin formală este conformă cu intenția inițială a Comisiei de a asigura o guvernanta sporită, garantând în același timp independența oficiului în cadrul investigațiilor sale. Schimbul de opinii se va desfășura între Parlamentul European, Consiliu și Comisia Europeană, cu participarea oficiului și a Comitetului de supraveghere și ar trebui să contribuie la schimbul de informații și opinii între părțile interesate, sporind eficacitatea activității oficiului. Schimbul de opinii nu trebuie să interfereze cu desfășurarea investigațiilor și ar trebui să se refere la prioritățile strategice ale politicilor de investigare ale oficiului, la raportul anual privind activitățile Comitetului de supraveghere și activitatea directorului general al oficiului, precum și la relațiile dintre oficiu și instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE, relațiile dintre oficiu și autoritățile competente ale statelor membre, precum și la eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește investigațiile și eficacitatea Comitetului de supraveghere. În conformitate cu opiniile exprimate de instituții, schimbul de opinii va fi flexibil: acesta va avea loc în mod periodic sau la cererea uneia dintre instituțiile menționate anterior, a oficiului sau a Comitetului de supraveghere.

Unul dintre principalele obiective ale propunerii modificate este de a consolida pe mai departe **drepturile procedurale ale persoanelor vizate de investigațiile oficiului** (articolul 7a). Este oportun să se instituie garanții procedurale mai clare și transparente decât în regimul actual și să se asigure aplicarea acestora la toate investigațiile efectuate de oficiu, atât interne și externe. Aceste garanții respectă drepturile fundamentale recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii. Prezenta propunere instituie drepturi procedurale comune pentru ambele tipuri de investigații - interne și externe (dreptul persoanei vizate de o investigație de a-și face cunoscut punctul de vedere înainte de redactarea concluziilor referitoare la aceasta, dreptul de a i se aduce la cunoștință un rezumat al aspectelor care fac obiectul investigației și de a fi invitată să formuleze observații cu privire la aceste aspecte; dreptul de a fi asistată în timpul unei audieri de o persoană la alegere, dreptul de a folosi o limbă a UE la alegere; principiul conform căruia orice persoană vizată de o investigație are dreptul de a evita autoincriminarea). Aplicarea în practică a acestor drepturi trebuie să fie reflectată în manualul de procedură al oficiului (manualul OLAF), astfel cum a fost adoptat de către directorul general.

În propunerea din 2006, Comisia a propus instituirea unui consilier revizor căruia să îi poată fi trimise cazuri spre avizare în mod independent în ceea ce privește garanțiile procedurale. Pentru a evita suprapunerea cu sarcinile Comitetului de supraveghere și crearea unor structuri

formale suplimentare, garantând în același timp o instrumentare eficace, eficientă și independentă a plângerilor, Comisia propune în prezent instituirea de către directorul general, în cadrul oficiului, a unei **proceduri de revizuire**. Persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire ar trebui să acționeze în mod pe deplin independent. Directorul general al oficiului va raporta instituțiilor cu privire la măsurile luate în vederea instituirii procedurii de revizuire.

În ceea ce privește dreptul fundamental la **protecția datelor cu caracter personal**, astfel cum sunt recunoscute la articolul 8 din cartă și la articolul 16 din TFUE, propunerea modificată prevede clarificarea și detalierea dispozițiilor de punere în aplicare a principiilor din Regulamentul (CE) nr 45/2001¹⁰, în special cerința ca OLAF să desemneze un responsabil cu protecția datelor.

Activitatea de **comunicare** a oficiului **către public** trebuie să respecte confidențialitatea investigațiilor și prezumția de nevinovăție, precum și principiul precauției și cel al imparțialității. Articolul 8 din regulamentul actual prevede obligațiile privind confidențialitatea și protecția datelor.

Directorul general ar trebui să adopte **manualul de procedură al OLAF**, menționat anterior, după consultarea Comitetului de supraveghere, a persoanei sau persoanelor însărcinate cu procedura de revizuire și a responsabilului cu protecția datelor din cadrul oficiului. Acest manual furnizează îndrumări privind desfășurarea practică a investigațiilor administrative în cadrul oficiului.

Întrucât competențele EURATOM vor fi acoperite în temeiul articolului 325 din TFUE ca nou temei juridic pentru Regulamentul nr. 1073/1999, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, **Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999** ar trebui, prin urmare, abrogat.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Fișa financiară atașată propunerii indică faptul că nu va exista niciun impact asupra bugetului UE.

5. ELEMENTE FACULTATIVE

N/A

¹⁰ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date, JO L 8, 12.1.2001, p. 1-22.

Propunere modificată de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

**de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de
Oficiul European de Lupta Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului
(EURATOM) nr. 1074/1999**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 325,
coroborat cu Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special
articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Curții de Conturi¹¹,

având în vedere avizul Autorității Europene pentru Protecția Datelor¹²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Având în vedere importanța măsurilor de prevenire menite să protejeze interesele financiare ale Uniunii și, ca instrumente în combaterea fraudei și corupției, este oportun să se clarifice rolul Oficiului European de Luptă Antifraudă („oficiul”) în cadrul desfășurării de investigații în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1073/1999¹³. Pe baza experienței sale operaționale, oficiul ar trebui să contribuie și la elaborarea și dezvoltarea de metode de prevenire și combatere a fraudei la nivelul Uniunii și să sprijine acțiuni comune de combatere a fraudei întreprinse de statele membre, pe bază voluntară.
- (2) Pentru a eficientiza activitatea de investigare a Oficiului și în lumina evaluării de către instituțiile Uniunii a activităților sale, în special a raportului de evaluare al Comisiei din aprilie 2003 și a raportului special nr. 1/2005 al Curții de Conturi¹⁴ privind gestionarea Oficiului, anumite aspecte privind derularea investigațiilor oficiului și anumite măsuri pe care oficiul le poate lua în cursul investigațiilor sale ar trebui

¹¹ JO C [...], [...], p. [...].

¹² JO C [...], [...], p. [...].

¹³ JO L 136, 31.5. 1999, p.1.

¹⁴ A se vedea raportul special nr. 1/2005 (JO C 202, 18.8.2005, p. 1) aprobat cu ocazia concluziilor Consiliului din 8 noiembrie 2005.

clarificate și îmbunătățite. Oficiul este competent să efectueze inspecțiile și controalele prevăzute de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996¹⁵ privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii împotriva fraudei și a altor abateri în cadrul investigațiilor interne și în cazurile de fraudă privind contractele de finanțare din partea Uniunii. Prin urmare, oficiul ar trebui să aibă acces la informațiile deținute de instituțiile, organisme, oficiile și agențiile Uniunii în legătură cu investigațiile externe.

- (3) Acțiunile care pot fi întreprinse de oficiu în cadrul investigațiilor externe ar trebui clarificate, în cazurile în care sistemul actual prezintă incertitudini juridice și consolidate în cazurile în care doar prin acțiuni mai eficiente ale oficiului se poate asigura desfășurarea unor investigații externe fiabile.
- (4) Sarcinile de investigare ale oficiului ar trebui să fie exercitate fără a se aduce atingere funcțiilor de control și de audit ale altor servicii ale Comisiei, în special cele ale ordonatorilor de credite delegați, prevăzute în legislația specifică acestui sector.
- (5) Ar trebui instituită o obligație clară în sarcina oficiului de a informa în timp util instituțiile, organisme, oficiile și agențiile Uniunii asupra investigațiilor în curs în cazul în care un membru sau un membru al personalului este implicat în faptele supuse investigației sau în cazul în care, pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, ar putea fi necesară adoptarea de măsuri administrative sau penale asigurătorii.
- (6) Având în vedere interesul major de a consolida cooperarea dintre oficiu, Oficiul European de Poliție (Europol) și Eurojust, oficiul ar trebui să poată încheia acorduri administrative cu cele două agenții. Pentru a consolida cooperarea dintre Eurojust, oficiu și autoritățile competente din statele membre în ceea ce privește faptele care ar putea avea consecințe penale, oficiul ar trebui să informeze Eurojust, în special în legătură cu acele cazuri în care se bănuiește săvârșirea unor activități ilegale, de natură să aducă atingere intereselor financiare ale Uniunii și care constituie forme grave de infracționalitate.
- (7) Eficacitatea operațională a oficiului depinde în mare măsură de cooperarea cu statele membre. Statele membre trebuie să identifice autoritățile competente care pot acorda asistența de care are nevoie oficiul pentru a-și exercita atribuțiile. În cazul în care un stat membru nu a instituit un departament de specialitate la nivel național cu sarcina de a coordona protejarea intereselor financiare ale Uniunii și combaterea fraudei, ar trebui desemnată o autoritate (un serviciu de coordonare antifraudă) care să asigure o cooperare și un schimb de informații eficiente cu oficiul.
- (8) Ar trebui să se prevadă norme clare care să instituie mecanisme care să permită instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor Uniunii să preia rapid investigațiile în cazurile în care oficiul decide să nu intervină, confirmând în același timp întâietatea pe care o deține oficiul în realizarea investigațiilor interne în cazurile care afectează interesele financiare ale Uniunii.
- (9) Pentru a-și spori eficacitatea, oficiul trebuie să știe ce urmare au avut rezultatele investigațiilor sale. În consecință, autoritățile competente din statele membre și

¹⁵ JO L 292, 15.11.1996, p. 2.

instituțiile, organismele, oficiile și agențiile Uniunii ar trebui să aibă obligația de a prezenta oficiului, la cerere, un raport privind acțiunile întreprinse și progresele realizate în urma informațiilor trimise de oficiu.

- (10) Este oportun, pentru a se asigura siguranța juridică, să se clarifice garanțiile procedurale aplicabile investigațiilor efectuate de oficiu. Clarificările aduse în materie de garanții procedurale ar trebui să țină seama de natura administrativă a investigațiilor oficiului.
- (11) În scopul de a consolida protecția drepturilor individuale ale persoanelor care fac obiectul investigației, nu ar trebui redactate concluzii referitoare nominal la acestea, în etapa finală a unei investigații, fără ca acestora să li se fi dat ocazia să își facă cunoscut punctul de vedere în legătură cu faptele care le vizează. În cazul în care un membru, un membru al personalului sau o persoană fizică consideră că garanțiile procedurale nu au fost respectate, acesta trebuie să aibă dreptul să ceară avizul persoanei sau persoanelor însărcinate cu procedura de revizuire, după cum se prevede în prezentul regulament.
- (12) În cazul în care se constată că faptele menționate în raportul final al unei investigații interne ar putea avea consecințe pe plan penal, aceste informații ar trebui transmise autorităților judiciare naționale ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care sunt disponibile măsuri interne care permit acțiuni de monitorizare mai adecvate, în funcție de natura faptelor și de amploarea impactului financiar.
- (13) Respectarea drepturilor fundamentale ale persoanelor supuse unei investigații ar trebui să fie garantată în orice moment, în special în procesul de comunicare a informațiilor vizând investigațiile în curs de desfășurare. Comunicarea informațiilor privind investigațiile efectuate de oficiu către Parlamentul European, Consiliu, Comisie și Curtea de Conturi, fie în mod bilateral, fie în cadrul unui schimb de opinii, ar trebui să se efectueze cu respectarea confidențialității investigațiilor, a drepturilor legitime ale persoanelor vizate și, după caz, a dispozițiilor naționale aplicabile procedurilor judiciare. Informațiile transmise sau obținute în cursul investigațiilor ar trebui să fie prelucrate în conformitate cu dispozițiile legislației Uniunii privind protecția datelor. Schimbul de informații ar trebui să respecte principiul proporționalității și al necesității de a cunoaște.
- (14) Directorul general al oficiului ar trebui să se asigure că procesul de comunicare a informațiilor către public respectă drepturile legitime ale persoanelor vizate.
- (15) Având în vedere quantumul semnificativ al fondurilor pe care Uniunea le alocă în sectorul ajutorului extern, numărul de investigații efectuate de oficiu în acest sector, precum și cooperarea internațională în desfășurarea investigațiilor, ar trebui să se permită oficiului să solicite asistență autorităților competente din țările terțe și organizațiilor internaționale în îndeplinirea misiunii sale, prin semnarea de acorduri administrative.
- (16) Este oportun să se revizuiască criteriile și procedura de numire a membrilor Comitetului de supraveghere și să se clarifice într-o mai mare măsură sarcinile Comitetului de supraveghere care decurg din mandatul acestuia.
- (17) Pentru a se asigura îndeplinirea misiunii Comitetului de supraveghere în mod eficient, funcționarea independentă a secretariatului acestuia ar trebui să fie garantată de oficiu.

- (18) Un schimb de opinii între Parlamentul European, Consiliu și Comisie ar trebui să fie organizat periodic. Acest schimb de opinii ar trebui să acopere prioritățile strategice pentru politicile de investigare și eficiența activității oficiului, fără a interfera cu independența oficiului în funcția sa de investigare.
- (19) Pentru a consolida independența deplină a directorului general în funcționarea oficiului, acesta ar trebui să fie numit pentru un mandat de șapte ani, nereînnoibil.
- (20) Experiența bazată pe practica operațională a demonstrat că ar fi util să se permită directorului general al oficiului să delege exercitarea unora dintre funcțiile sale unui sau mai multor membri ai personalului oficiului. Pentru a se asigura continuitatea, ar trebui prevăzute norme explicite în materie de interimat.
- (21) Directorul general ar trebui să fie asistat de un organism intern pe care acesta să îl consulte.
- (22) Directorul general ar trebui să poată adopta un manual de procedură care să prevadă orientări privind desfășurarea practică a investigațiilor administrative în cadrul oficiului.
- (23) Dispozițiile în vigoare privind controlul jurisdicțional ar trebui să fie abrogate, întrucât conținutul acestora a fost inclus în articolul 90a din Statutul funcționarilor.
- (24) Prin urmare, este necesară modificarea în consecință a Regulamentului (CE) nr. 1073/99.
- (25) După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, care extinde domeniul de aplicare al articolului 325 din TFUE la Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (EURATOM), dispozițiile care reglementează investigațiile efectuate de oficiu în ceea ce privește Uniunea ar trebui să se aplice și în ceea ce privește EURATOM. Prin urmare, Regulamentul (Euratom) nr. 1074/99 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF)¹⁶ ar trebui abrogat.
- (26) Prezentul regulament respectă de deplin principiul subsidiarității astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum prevede articolul menționat anterior, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (27) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special la articolele 41, 47 și 48,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

1. Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 se modifică după cum urmează:

¹⁶ JO L 136, 31.5.1999, p. 8.

(1) Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectivele și sarcinile

1. Pentru intensificarea combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene și ale Comunității Europene a Energiei Atomice (denumite în continuare „Uniunea” atunci când contextul impune acest lucru), Oficiul European de Luptă Antifraudă, instituit prin Decizia 1999/352/CE, CECO, Euratom a Comisiei (denumit în continuare „oficiul”), exercită prerogativele privind atribuțiile de investigare conferite Comisiei prin:

(a) reglementările Uniunii în vigoare în domeniile respective și

(b) acordurile de cooperare și asistență reciprocă încheiate de Uniune cu țările terțe și cu organizațiile internaționale în aceste domenii.

2. Oficiul furnizează statelor membre asistență pentru organizarea unei cooperări strânse și periodice între autoritățile lor competente, în vederea coordonării activității acestora în scopul protejării intereselor financiare ale Uniunii. Oficiul contribuie la elaborarea și dezvoltarea unor metode de prevenire și combatere a fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Oficiul promovează și coordonează, împreună cu statele membre și între acestea, schimbul de experiență operațională și cele mai bune practici procedurale în domeniul protecției intereselor financiare ale Uniunii și sprijină acțiunile comune de combatere a fraudei întreprinse de către statele membre în mod voluntar.

3. În cadrul instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor înființate prin tratate sau în sensul acestora (denumite în continuare „instituțiile, organismele, oficiile și agențiile”), oficiul efectuează investigații administrative în scopul în scopul combaterii fraudei, a corupției și a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. În acest scop, oficiul investighează aspecte grave legate de îndeplinirea sarcinilor profesionale într-un mod care constituie o abatere de la obligațiile funcționarilor și ale altor agenți ai Uniunii de natură să facă obiectul unor acțiuni disciplinare sau, după caz, penale, ori o abatere echivalentă de la îndeplinirea obligațiilor de către membrii instituțiilor și organismelor, de către conducătorii de oficii și agenții sau de către membrii personalului instituțiilor, organismelor, oficiilor sau agențiilor cărora nu li se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene („membri sau membri ai personalului”).

(2) Articolul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- prin „investigații administrative” (denumite în continuare „investigații”) se înțelege totalitatea inspecțiilor, verificărilor și a altor măsuri luate de oficiu, în conformitate cu articolele 3 și 4, în vederea atingerii obiectivelor stabilite la articolul 1 și în vederea stabilirii, dacă este necesar, a naturii ilicite a activităților care fac obiectul investigației. Aceste investigații nu afectează competențele statelor membre în materie de investigații penale.
- prin „persoană vizată” se înțelege o persoană suspectată de a fi comis o neregulă sau o fraudă și care, prin urmare, face obiectul unei investigații a oficiului.
- prin „Statutul funcționarilor” se înțelege Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil altor agenți ai Uniunii Europene¹⁷.”

(3) Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Investigațiile externe

1. Oficiul exercită atribuțiile conferite Comisiei prin Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 de a efectua inspecții și verificări la fața locului în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare în vigoare, în țări terțe și la sediile organizațiilor internaționale.

Ca parte a funcției sale de investigare, oficiul efectuează inspecțiile și verificările prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95¹⁸ și în reglementările sectoriale menționate la articolul 9 alineatul (2) din același regulament, în statele membre și, în conformitate cu acordurile de cooperare în vigoare, în țări terțe și la sediile organizațiilor internaționale.

2. Pentru a stabili existența unei fraude, a unui act de corupție sau a oricărei alte activități ilegale menționate la articolul 1 care are legătură cu o decizie sau un acord de subvenționare sau cu un contract privind finanțarea din partea Uniunii, oficiul poate efectua, în conformitate cu procedurile prevăzute în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, inspecții și verificări la fața locului la operatorii economici care beneficiază, direct sau indirect, de astfel de finanțări.

3. În timpul controalelor și investigațiilor la fața locului, personalul oficiului adoptă o atitudine conformă cu regulile și practicile care reglementează investigațiile administrative în statul membru în cauză și cu garanțiile procedurale prevăzute în prezentul regulament.

La cererea oficiului, autoritatea competentă a statului membru în cauză oferă personalului oficiului asistența necesară pentru a-i permite îndeplinirea misiunii sale, astfel cum se specifică în autorizația scrisă menționată la articolul 6 alineatul (2).

¹⁷ JO L56, 4.3.1968.

¹⁸ JO L 312, 23.12.1995, p. 1-4.

Statul membru în cauză trebuie să se asigure că personalul oficiului are acces, în aceleași condiții ca autoritățile sale competente și respectând legislația națională, la toate informațiile și documentația referitoare la faptele care fac obiectul investigației, care se dovedesc a fi necesare pentru desfășurarea eficace și eficientă a inspecțiilor și a verificărilor la fața locului.

4. Statele membre desemnează un serviciu pentru a facilita o coordonare corespunzătoare între toate autoritățile competente la nivel național (denumit în continuare „serviciul de coordonare antifraudă”). Acest serviciu asigură o cooperare și un schimb de informații eficace cu oficiul.

5. În cursul unei investigații externe, oficiul poate avea acces la orice informații relevante deținute de instituțiile, organismele, oficiile și agențiile care au legătură cu faptele care fac obiectul investigației, în cazurile în care acest lucru este necesar pentru a stabili săvârșirea unei fraude, a unui act de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. În acest scop, se aplică dispozițiile articolului 4 alineatele (2) și (4).

6. În cazul în care oficiul trebuie să prelucreze, înaintea unei investigații externe, informații care sugerează săvârșirea unei fraude, a unui act de corupție sau a oricărei alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii, oficiul poate informa serviciul de coordonare antifraudă competent și autoritățile competente din statele membre în cauză și, dacă este cazul, serviciile competente din cadrul Comisiei. Fără a aduce atingere normelor sectoriale la care se face trimitere la articolul 9 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95, autoritățile competente se asigură că se iau măsurile adecvate și, dacă este necesar, efectuează investigații în conformitate cu legislația națională, la care oficiul poate lua parte. Statele membre în cauză informează oficiul cu privire la măsurile luate și constatările făcute pe baza informațiilor astfel furnizate.”

(4) Articolul 4 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Investigațiile interne sunt efectuate în condițiile prevăzute în prezentul regulament și în deciziile adoptate de către fiecare instituție, organism, oficiu și agenție.”

(b) la alineatul (2), a doua liniuță se înlocuiește cu următorul text:

„Oficiul poate solicita informații verbale și scrise de la membrii sau membrii personalului instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor.”

(c) La alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu:

„3. În conformitate cu procedurile prevăzute de Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate efectua inspecții la fața locului la sediile operatorilor economici vizați direct sau indirect, pentru a obține accesul la informații relevante pentru faptele care fac obiectul unei investigații interne.”

(d) alineatele (4)-(6) se înlocuiesc cu următorul text:

„4. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile sunt informate de fiecare dată când oficiul efectuează o investigație în sediile acestora sau consultă un document ori solicită informații deținute de acestea. Fără a aduce atingere articolelor 8 și 9 din prezentul regulament, oficiul poate, în orice moment, să transmită instituției, organismului, oficiului sau agenției respective informațiile obținute în cursul investigațiilor interne.

5. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile instituie proceduri și adoptă măsurile necesare pentru a garanta confidențialitatea investigațiilor.

6. În cazul în care investigațiile indică că un membru sau un membru al personalului ar putea fi vizat de o investigație internă, instituția, organismul, oficiul sau agenția de care aparține acesta este informată cu privire la acest lucru.

În cazuri excepționale în care confidențialitatea investigației nu poate fi asigurată, oficiul utilizează canale alternative adecvate de informare.

7. Decizia care urmează a fi adoptată de fiecare instituție, organism, oficiul sau agenție după cum se prevede la alineatul (1) include în special obligația membrilor sau a membrilor personalului instituțiilor, organismelor, oficiilor și agențiilor de a coopera cu loialitate și de a furniza informații oficiului.”

(5) Articolul 5 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 5

Începerea investigațiilor

1. Oficiul poate începe o investigație atunci când există suspiciuni suficiente privind săvârșirea unor fraude, a unor acte de corupție sau a altor activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Informațiile anonime pot fi, de asemenea, luate în considerare. Decizia de a începe o investigație ține seama de prioritățile politicii de investigare și de planul anual de gestionare al oficiului, stabilit în conformitate cu articolul 12 alineatul (4). Această decizie ia în considerare, de asemenea, necesitatea utilizării eficiente a resurselor oficiului și a proporționalității mijloacelor folosite.

În ceea ce privește investigațiile interne, se ține seama de instituția, organismul, oficiul sau agenția cea mai bine plasată pentru a efectua aceste investigații, pe baza, în special, a următoarelor elemente, după caz: natura faptelor, impactul financiar real sau potențial al cazului și perspectiva unor urmări judiciare.

2. Decizia de a începe sau nu o investigație se ia de către directorul general.

Decizia de a începe o investigație externă se ia de către directorul general, care acționează din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea statului membru vizat sau a unei instituții, organism, oficiu sau agenție a Uniunii.

Decizia de a începe o investigație internă se ia de către directorul general, care acționează din proprie inițiativă sau în urma unei cereri din partea instituției, organismului, oficiului sau agenției în cadrul căreia urmează să se efectueze investigația.

3. Atât timp cât oficiul efectuează o investigație internă, instituțiile, organismele, oficiile sau agențiile vizate nu încep o investigație paralelă asupra acelorași fapte.

4. Decizia de a începe o investigație se adoptă în termen de două luni de la primirea de către oficiu a unei cereri menționate la alineatul (2). Decizia se comunică de îndată statului membru, instituției, organismului, oficiului sau agenției care a făcut cererea. Orice decizie de a nu începe o investigație se motivează.

În cazul în care un membru sau un membru al personalului unei instituții, al unui organism, al unui oficiu sau al unei agenții furnizează oficiului, în conformitate cu articolul 22a din Statutul funcționarilor, informații privind o eventuală fraudă sau încălcare, oficiul îl informează cu privire la decizia privind începerea sau nu a unei investigații asupra faptelor în cauză.

5. În cazul în care oficiul decide să nu înceapă o investigație internă, acesta transmite de îndată informațiile disponibile instituției, organismului, oficiului sau agenției interesate, pentru a lua măsurile necesare în conformitate cu normele care îi sunt aplicabile. Dacă este cazul, Oficiul stabilește de comun acord cu instituția, organismul, biroul sau agenția măsurile adecvate pentru a păstra confidențialitatea sursei informațiilor în cauză și solicită, după caz, să fie informat asupra acțiunilor întreprinse.”

(6) Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Directorul general coordonează desfășurarea investigațiilor. Acesta poate delega unui membru al personalului oficiului, în scris, coordonarea desfășurării investigațiilor. Investigațiile se desfășoară, sub coordonarea sa, de către personalul nominalizat de directorul general.

2. Personalul oficiului își îndeplinește sarcinile după prezentarea unei autorizații scrise care menționează identitatea și calitatea acestora. Autorizația este eliberată de directorul general și indică obiectul și scopul investigației, temeiul juridic pentru desfășurarea investigației și competențele de investigație care decurg din acesta.

3. Statele membre veghează ca autoritățile lor competente, în conformitate cu dispozițiile naționale, să acorde sprijinul necesar pentru a permite angajaților oficiului să își îndeplinească

îndatoririle. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile se asigură că membrii și membrii personalului acestora oferă asistența necesară pentru a permite agenților oficiului să își îndeplinească îndatoririle.

(b) Alineatul (5) devine alineatul (4) și alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Dacă în urma unei investigații se relevă faptul că ar putea fi oportun să se ia măsuri administrative asigurătorii pentru a proteja interesele financiare ale Uniunii, oficiul informează neîntârziat instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză cu privire la investigația în curs. Printre informațiile furnizate se numără:

- (a) identitatea membrului sau membrului personalului vizat și un rezumat al faptelor examinate;
- (b) orice informație care ar putea ajuta instituția, organismul, oficiul sau agenția să decidă dacă este oportun să se ia măsuri administrative asigurătorii în scopul de a proteja interesele financiare ale Uniunii;
- (c) orice măsură specială de confidențialitate recomandată, în special în cazurile care implică utilizarea de măsuri de investigație care țin de competența unei autorități judiciare naționale sau, în cazul unei investigații externe, de competența unei autorități naționale, în conformitate cu dispozițiile naționale aplicabile investigațiilor.

Instituția, organismul, oficiul sau agenția vizată poate lua în orice moment măsuri administrative asigurătorii și informează neîntârziat oficiul în legătură cu luarea unor astfel de măsuri.

6. În cazul în care se constată că o investigație nu poate fi încheiată în termen de 12 luni de la începerea acesteia, oficiul informează Comitetul de supraveghere în legătură cu motivele aferente, la intervale de 6 luni,”

(7) Articolul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 7

Obligația de a informa oficiul

„1. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile înaintează oficiului, fără întârziere, orice informații legate de posibile cazuri de fraudă sau corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii.

2. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile, și, în măsura în care acest lucru este permis de legislația națională, statele membre, la cererea oficiului sau din proprie inițiativă,

înaintează orice document sau informații pe care le dețin care sunt legate de o investigație internă în desfășurare.

3. Instituțiile, organismele, oficiile, agențiile și, în măsura în care acest lucru este permis de legislația națională, statele membre transmit oficiului, de asemenea, orice alte documente sau informații considerate relevante, pe care le dețin, în legătură cu lupta împotriva fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.

4. Oficiul, instituțiile, organele, oficiile sau agențiile în cauză și serviciile de coordonare antifraudă pot încheia acorduri administrative privind transmiterea oricăror informații către oficiu.”

(8) Se introduc articolele 7a și 7b, după cum urmează:

„Articolul 7a

Garanții procedurale

„1. În cadrul investigației sale, oficiul caută probe în favoarea și împotriva persoanei în cauză. Investigațiile se realizează în mod obiectiv și imparțial, respectând principiul prezumției de nevinovăție și garanțiile procedurale prevăzute de prezentul articol.

2. Invitația la o audiere, fie a unui martor, fie a unei persoane vizate, trebuie transmisă cu un preaviz de cel puțin zece zile lucrătoare; perioada de preaviz poate fi mai scurtă, cu consimțământul expres al persoanei care urmează a fi audiată sau din motive întemeiate, legate de caracterul urgent al investigației. Invitația include o enumerare a drepturilor persoanei care urmează a fi audiată. Oficiul întocmește un proces-verbal al audierii, pe care îl prezintă persoanei audiate pentru ca aceasta să îl aprobe sau să adauge observații. Persoana audiată primește o copie a procesului-verbal al audierii. Aceste dispoziții nu se aplică luării de declarații în contextul controalelor la fața locului.

În cazul în care, în cursul audierii, apar indicii că persoana audiată ar putea fi implicată în faptele care fac obiectul investigației, normele procedurale prevăzute la alineatele (3) și (4) se aplică imediat.

3. Dacă în urma unei investigații se relevă faptul că ar putea fi implicat un membru sau un membru al personalului unei instituții, organism, oficiu sau al unei agenții, persoana în cauză este informată imediat despre aceasta, cu condiția să nu se prejudicieze desfășurarea investigației.

4. Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (6) și articolului 6 alineatul (5), nu se pot trage concluzii care fac trimitere nominală la o persoană, după încheierea investigației, înainte ca aceștia să i se fi acordat posibilitatea să formuleze observații cu privire la faptele care o privesc, în scris sau cu ocazia audierii de către personalul desemnat de oficiu, și să i se fi

furnizat informațiile menționate la articolele 11 și 12 din Regulamentul 45/2001. Raportul final face referire la aceste observații. Persoana în cauză trebuie să primească un rezumat privind aceste aspecte în invitația de a-și prezenta observațiile, ceea ce trebuie făcut în termenul indicat de oficiu în conformitate cu alineatul (2). În cazul unei întrevederi, persoana în cauză are dreptul de a fi asistată de o persoană la alegerea acesteia. Orice persoană vizată are dreptul de a utiliza limba oficială a Uniunii pe care o alege; cu toate acestea, funcționarilor și celorlalți agenți ai Uniunii li se poate cere să utilizeze o limbă oficială a Uniunii pe care o cunosc aprofundat. Persoana vizată are dreptul de a evita autoincriminarea.

În cazurile în care este necesar să se păstreze confidențialitatea investigației și care implică utilizarea de proceduri de investigație care țin de competența unei autorități judiciare naționale, directorul general poate decide să amâne îndeplinirea obligației de a solicita persoanei în cauză să facă îşi prezinte observațiile. În cazul unei investigații interne, directorul general ia decizia în cooperare cu instituția, organismul, biroul sau agenția de care aparține persoana implicată. Lipsa unui răspuns din partea instituției, organismului, oficiului sau agenției, în termen de o lună, echivalează cu acordul acesteia.

5. Dispozițiile prezentului regulament se aplică fără a aduce atingere:

- (a) Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;
- (b) Protocolului privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene;
- (c) Statutul deputaților în Parlamentul European;
- (d) Statutul funcționarilor.

Articolul 7b

Procedura de revizuire

1. Directorul general instituie, în cadrul oficiului, o procedură de revizuire.
2. Persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire nu primesc instrucțiuni din partea nimănui în executarea sarcinilor acestora.

În cazul în care persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire consideră că o măsură luată de către directorul general pune sub semnul întrebării independența acestora, aceștia informează imediat Comitetul de supraveghere.

Comitetul de supraveghere este consultat înainte de inițierea oricăror proceduri disciplinare cu privire la persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire, în conformitate cu prevederile din Statutul funcționarilor.

3. Orice membru, membru al personalului sau persoană fizică vizată de o investigație poate solicita ca persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire să emită un aviz privind garanțiile procedurale prevăzute la articolul 6 alineatul (4) și articolul 7a. Cererea poate fi depusă în cursul investigației sau cel mai târziu la o lună după ce membrul, membrul personalului sau persoana fizică vizată a fost informată de închiderea investigației.

În termen de o lună de la primirea cererii, persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire comunică avizul lor directorului general și trimit un răspuns motivat persoanei în cauză. Directorul general ia măsurile corespunzătoare.

4. Depunerea unei cereri în temeiul alineatului (3) nu suspendă investigația.

5. Persoana sau persoanele însărcinate cu procedura de revizuire trimit periodic un raport Comitetului de supraveghere cu privire la activitățile desfășurate; acestea prezintă Comisiei rapoarte statistice și analitice periodice privind aspectele legate de garanțiile procedurale. Aceste rapoarte nu pot face referire la cazuri individuale aflate în curs de investigare.”

(9) La articolul 8, alineatele (2) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„2. Informațiile transmise sau obținute în cursul investigațiilor interne, indiferent de forma acestora, sunt supuse secretului profesional și se bucură de protecția acordată de dispozițiile aplicabile instituțiilor Uniunii.

3. Instituțiile, organismele, oficiile și agențiile în cauză asigură respectarea confidențialității investigațiilor efectuate de către oficiu, precum și a drepturilor legitime ale persoanelor implicate și, în cazul în care au fost declanșate proceduri judiciare, respectarea tuturor dispozițiilor naționale aplicabile acestora.

4. Oficiul prelucrează numai datele cu caracter personal necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament. Prelucrarea datelor cu caracter personal se face în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, inclusiv comunicarea informațiilor relevante către persoana vizată, prevăzută la articolul 11 și 12 din regulamentul menționat. Aceste informații nu pot fi comunicate decât persoanelor din cadrul instituțiilor Uniunii sau din statele membre a căror funcție necesită cunoașterea acestora și nu pot fi utilizate în alte scopuri decât în combaterea fraudei, a corupției sau a oricăror alte activități ilegale.

Oficiul desemnează un responsabil cu protecția datelor, conform dispozițiilor articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

5. Directorul general garantează că informarea publică se realizează în mod neutru, imparțial și cu respectarea principiilor prevăzute la acest articol și la articolul 7a.”

(10) Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) Alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. La încheierea unei investigații efectuate de oficiu, se întocmește un raport sub autoritatea directorului general, în care sunt prezentate temeiul juridic al investigației, etapele procedurale urmate, faptele constatate și încadrarea lor juridică, respectarea garanțiilor procedurale în conformitate cu articolul 7a, impactul financiar asupra bugetului Uniunii, dacă există, și concluziile investigației, inclusiv recomandări privind acțiunile ulterioare care ar trebui adoptate.”

(b) Alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„3. Rapoartele redactate în urma unei investigații externe și orice documente conexe utile se transmit autorităților competente ale statelor membre interesate, în conformitate cu normele privind investigațiile externe, precum și Comisiei. La cererea oficiului, autoritățile competente din statele membre în cauză transmit informații oficiului în timp util privind măsurile luate și progresele realizate în urma transmiterii de către oficiul a rapoartelor sale de investigație.

4. Rapoartele redactate în urma unei investigații interne și orice informații conexe utile sunt transmise instituției, organismului, oficiului sau agenției respective. Instituția, organismul, oficiul sau agenția respectivă ia acele măsuri, îndeosebi disciplinare sau judiciare, privind investigațiile interne, pe care rezultatele investigațiilor le reclamă și raportează aceste măsuri oficiului, în termenul stabilit în recomandările din raport.

5. În cazul în care se constată că faptele menționate în raportul final în cadrul unei investigații interne ar putea avea consecințe pe plan penal, aceste informații se transmit autorităților judiciare naționale ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care se pot lua măsuri interne care permit acțiuni de monitorizare mai adecvate, în funcție de natura faptelor și de amploarea impactului financiar.

6. Fără a aduce atingere celei de-a doua teze a alineatului (4), în cazul în care, la încheierea unei investigații, nu au fost găsite dovezi împotriva unui membru sau a unui membru al personalului unei instituții, al unui organism, al unui oficiu sau al unei agenții sau împotriva unei persoane fizice sau juridice, investigația în legătură cu acea persoană va fi închisă de către directorul general, care, în termen de zece zile lucrătoare, informează persoana în cauză.

7. Un informator care a furnizat oficiului informații privind o eventuală fraudă sau încălcare poate, la cerere, să fie informat de către oficiu cu privire la încheierea unei investigații și, după caz, cu privire la transmiterea raportului final către autoritățile competente. Cu toate acestea, oficiul poate refuza o astfel de cerere în cazul în care consideră că aceasta ar putea aduce atingere intereselor legitime ale persoanelor implicate, eficacității

investigației, acțiunilor care urmează a fi întreprinse în urma investigației sau oricăror cerințe privind confidențialitatea.”

(11) Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

**Schimbul de informații între oficiu și autoritățile
statelor membre**

1. Fără a aduce atingere articolelor 8 și 9 din prezentul regulament și dispozițiilor din Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96, oficiul poate transmite, în orice moment, autorităților competente ale statelor membre interesate informațiile obținute în cursul investigațiilor externe, în timp util, pentru a permite acestora să adopte măsuri corespunzătoare.

2. Fără a aduce atingere articolelor 8 și 9, în cursul investigațiilor interne, directorul general transmite autorităților judiciare ale statelor membre vizate informațiile obținute de către oficiu cu privire la faptele care trebuie investigate, aflate sub jurisdicția unei autorități judiciare naționale.

Cu toate acestea, directorul general informează mai întâi instituția, organismul, biroul sau agenția vizată. Informațiile transmise includ identitatea persoanei care face obiectul investigației, un rezumat al faptelor constatate, o evaluare juridică preliminară și o estimare a impactului financiar.

Se aplică articolul 7 alineatul (4).

3. Autoritățile competente ale statului membru interesat, în special autoritățile judiciare, informează oficiul, fără întârziere sau la cerere, în măsura în care acest lucru nu contravine legislației naționale, asupra măsurilor care au fost luate pe baza informațiilor ce i-au fost transmise în temeiul prezentului articol.

4. Oficiul poate depune probe în cadrul procedurilor desfășurate în instanțele naționale în conformitate cu legislația națională și Statutul funcționarilor.

(12) Se inserează următorul articol 10a:

Cooperarea dintre Oficiu și Eurojust, Europol și organizațiile internaționale

1. Oficiul cooperează, după caz, cu Eurojust, cu Oficiul European de Poliție (Europol) și cu organizațiile internaționale în domeniul combaterii fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale care afectează interesele financiare ale Uniunii.

Atunci când acest lucru poate sprijini și consolida coordonarea și cooperarea dintre autoritățile naționale de investigare și urmărire penală sau când oficiul a transmis autorităților competente din statele membre informații pe baza cărora se suspectează săvârșirea unei fraude, a unui act de corupție sau a oricărei alte activități ilegale menționate la articolul 1, sub forma unei infracțiuni grave, acesta trimite informațiile relevante către Eurojust.

2. Oficiul poate încheia acordurile administrative necesare cu Eurojust și Europol pentru a facilita această colaborare. Astfel de acorduri pot privi schimbul de informații operaționale, strategice sau tehnice, inclusiv date cu caracter personal și informații clasificate.

3. De asemenea, oficiul poate încheia, după caz, acorduri administrative similare cu serviciile competente din țările terțe și cu organizațiile internaționale. Oficiul își coordonează activitatea cu serviciile vizate ale Comisiei și cu Serviciul European de Acțiune Externă.”

(13) Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) alineatele (1)-(4) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Comitetul de supraveghere consolidează independența oficiului prin monitorizarea periodică a punerii în aplicare a funcției de investigare.

Comitetului de supraveghere îi revin în special următoarele atribuții:

- (a) monitorizarea modului în care funcționează schimbul de informații între oficiu și instituții, organisme, oficii și agenții;
- (b) monitorizarea evoluțiilor privind modul de aplicare a garanțiilor procedurale și durata investigațiilor în lumina informațiilor transmise de către directorul general și a avizelor și rapoartelor de analiză redactate periodic de persoana (persoanele) responsabilă (responsabile) de procedura de revizuire.

Comitetul de supraveghere emite avize adresate directorului general. Aceste avize pot fi emise din proprie inițiativă sau la cererea directorului general sau a unei instituții, a unui organism, oficiu sau a unei agenții, fără însă a interveni în derularea investigațiilor în curs.

Instituția, organismul, oficiul sau agenția primesc o copie a acestor avize.

Comitetul de supraveghere poate solicita oficiului informații suplimentare cu privire la investigații în situații justificate în mod corespunzător, fără însă a interveni în efectuarea investigațiilor.

2. Comitetul de supraveghere este compus din cinci membri independenți cu experiență în funcții judiciare sau de investigare ori funcții comparabile având legătură cu domeniul de activitate al oficiului. Aceștia sunt numiți prin acordul comun al Parlamentului European, al Consiliului și al Comisiei, pe baza unei liste de preselecție prezentate de către Comisie.

3. Mandatul membrilor este de cinci ani și nu poate fi reînnoit. La fiecare 30 de luni are loc o înlocuire parțială a membrilor. Această reînnoire parțială vizează, pe rând, trei și apoi doi membri.

4. La încheierea mandatului, membrii rămân în funcție până la înlocuirea acestora.”

(b) alineatele (6)-(8) se înlocuiesc cu următorul text:

„6. Comitetul de supraveghere își numește președintele. Comitetul de supraveghere își adoptă propriul regulament de procedură, care, înainte de adoptare, este transmis spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comisiei. Reuniunile Comitetului de supraveghere se organizează la inițiativa președintelui acestuia sau a directorului general. Comitetul organizează cel puțin 10 reuniuni pe an. Comitetul de supraveghere ia deciziile cu majoritatea membrilor săi. Secretariatul său este asigurat de oficiu.

7. Directorul general transmite în fiecare an Comitetului de supraveghere planul anual de gestiune al oficiului. Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere privind activitățile oficiului, îndeplinirea funcției sale de investigare și măsurile luate în urma investigațiilor.

Directorul general informează periodic Comitetul de supraveghere cu privire la:

- (a) cazurile în care instituția, organismul, oficiul sau agenția în cauză sau autoritățile competente ale statelor membre nu au acționat în urma recomandărilor transmise de către oficiu;
- (b) cazurile în care informațiile au fost transmise autorităților judiciare ale statelor membre și cazurile în care acesta a decis să nu transmită informații privind investigațiile interne către autoritățile judiciare naționale în cauză, în conformitate cu articolul 9 alineatul (5);
- (c) durata investigațiilor, în conformitate cu articolul 6 alineatul (6).

8. Comitetul de supraveghere adoptă anual cel puțin un raport asupra activităților sale, prezentând în special o evaluare a independenței Oficiului, modul de aplicare a garanțiilor procedurale și durata investigațiilor. Aceste rapoarte sunt prezentate Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi.

Comitetul poate prezenta rapoarte Parlamentului European, Consiliului, Comisiei și Curții de Conturi privind rezultatele investigațiilor oficiului și măsurile luate în urma acestora.”

(14) Se inserează următorul articol 11a:

„Articolul 11a

Schimb de opinii cu instituțiile

1. Parlamentul European, Consiliul și Comisia se întrunesc periodic sau la cererea uneia dintre aceste instituții, a oficiului sau a Comitetului de supraveghere pentru un schimb de opinii la nivel politic privind politica de investigare a oficiului. Directorul general și președintele Comitetului de supraveghere participă la schimbul de opinii. Membrii Europol, ai Eurojust și ai Curții de Conturi pot fi invitați să participe în calitate de observatori sau pe bază ad-hoc, la cererea uneia dintre instituțiile menționate anterior, a oficiului sau a Comitetului de supraveghere.

2. Schimbul de opinii se referă la:

- (a) prioritățile strategice ale politicilor de investigare ale oficiului;
- (b) rapoartele de activitate și avizele Comitetului de supraveghere prevăzute la articolul 11 alineatul (1);
- (c) rapoartele directorului general prevăzute la articolul 12 alineatul (3) al doilea paragraf;
- (d) relațiile dintre oficiu și instituții, organe, oficii și agenții;
- (e) relațiile dintre oficiu și autoritățile competente ale statelor membre;
- (f) eficacitatea activității oficiului în ceea ce privește investigațiile și cea a Comitetului de supraveghere.

3. Schimbul de opinii nu trebuie să interfereze cu desfășurarea investigațiilor.

4. Oficiul ia măsurile corespunzătoare ținând seama de avizele exprimate în schimbul de opinii și informează cu privire la măsurile luate în rapoartele anuale menționate la articolul 12 alineatul (3) al doilea paragraf.”

(15) Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

Directorul general

1. Oficiul este condus de un director general. Acesta este numit de Comisie, în conformitate cu procedura prevăzută la alineatul (2). Mandatul directorului general este de șapte ani și nu poate fi reînnoit.

2. În scopul numirii unui nou director general, Comisia publică o cerere de candidaturi în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Publicare cererii se face cel târziu cu șase luni înainte de sfârșitul mandatului în curs al directorului general. După efectuarea unei proceduri de selecție, Comisia întocmește o listă de candidați calificați, consultă în mod corespunzător Parlamentul European, Consiliul și Comitetul de supraveghere, pe baza acestei liste și adoptă o decizie.

3. Directorul general nu solicită și nu acceptă instrucțiuni de la niciun guvern sau instituție, organism, oficiu sau agenție în îndeplinirea îndatoririlor sale în legătură cu începerea și efectuarea de investigații interne sau externe sau în legătură cu redactarea de rapoarte în urma acestor investigații. În cazul în care directorul general al oficiului consideră că o măsură luată de Comisie pune în discuție independența sa, acesta informează imediat Comitetul de supraveghere pentru a obține avizul său și decide cu privire la posibilitatea de a intenta sau nu o acțiune în fața Curții de Justiție împotriva Comisiei.

Directorul general raportează periodic Parlamentului European, Consiliului și Comisiei asupra concluziilor investigațiilor efectuate de către oficiu, respectând confidențialitatea acestor investigații, drepturile legitime ale persoanelor implicate și, unde este cazul, dispozițiile naționale aplicabile acțiunilor în justiție.

4. Directorul general stabilește în fiecare an, în cadrul planului anual de gestiune, prioritățile oficiului privind politica de investigare.

5. Directorul general poate delega exercitarea unora dintre funcțiile sale prevăzute la articolul 5 și articolul 6 alineatul (1) unuia sau mai multor membri ai personalului oficiului, printr-un document scris care prevede condițiile și limitele delegării.

6. Directorul general este asistat de un organism intern pe care îl consultă la începerea unei investigații, înainte de încheierea unei investigații și ori de câte ori consideră necesar acest lucru.

7. Directorul general adoptă un manual de procedură, după consultarea Comitetului de supraveghere, a responsabilului cu protecția datelor și a persoanei sau persoanelor însărcinate cu procedura de revizuire în conformitate cu articolul 7b. Acest manual furnizează îndrumări privind desfășurarea practică a investigațiilor administrative în cadrul oficiului.

8. Înainte de adoptarea oricăror sancțiuni disciplinare împotriva directorului, Comisia consultă Comitetul de supraveghere.

Sancțiunile disciplinare împotriva directorului general sunt supuse unor decizii motivate, care sunt transmise spre informare Parlamentului European, Consiliului și Comitetului de supraveghere.

9. Trimiterile la „directorul” oficiului din Statutul funcționarilor, Regulamentul financiar¹⁹ și orice alt text legislativ ar trebui înțelese ca trimiteri la directorul-general.”

(16) Se inserează următorul articol 12a:

„Articolul 12a

Director(i) interimar(i)

Se aplică dispozițiile privind interimatul din cadrul Comisiei.

Prin derogare, directorul general, după consultarea Comitetului de supraveghere, poate desemna unul sau doi dintre directorii aflați în subordinea sa ca director(i) interimar(i). Dacă niciunul dintre directorii interimari nu este disponibil, se aplică din nou dispozițiile privind interimatul din cadrul Comisiei.”

(17) Articolul 13 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 13

Finanțare

Creditele pentru Oficiu, al căror cuantum total este înscris într-o linie bugetară specifică în secțiunea bugetului general al Uniunii aferentă Comisiei, se stabilesc în detaliu într-o anexă la secțiunea respectivă.

Schema de personal a oficiului se anexează la schema de personal a Comisiei.”

(18) Articolul 14 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 14

Raport de evaluare

¹⁹ JO L 248, 16.9.2002, p. 1-48.

Cel târziu la [data adoptării prezentului regulament + 4 ani], Comisia transmite Parlamentului European și Consiliului un raport privind aplicarea prezentului regulament, însoțit de un aviz al Comitetului de supraveghere. Raportul precizează dacă este necesară modificarea prezentului regulament.

(19) Articolul 15 se elimină.

Articolul 2

Regulamentul (Euratom) nr. 1074/1999 se abrogă.

Articolul 3

1. Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
2. Articolul 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament, se aplică în ceea ce privește durata mandatului membrilor Comitetului de supraveghere în funcție la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Imediat după intrarea în vigoare a prezentului regulament, Președintele Parlamentului European alege prin tragere la sorți doi membri ale căror atribuții urmează să înceteze, prin derogare de la articolului 11 alineatul (3) prima teză din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament, la expirarea primelor 30 luni ale mandatului lor.
3. Articolul 12 alineatul (1) a treia teză din Regulamentul (CE) nr. 1073/1999 astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament se aplică în ceea ce privește durata mandatului directorului general în funcție la intrarea în vigoare a prezentului regulament.
4. Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

[...]

FIȘA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

[care trebuie folosită pentru orice propunere sau inițiativă prezentată autorității legislative
(articolul 28 din Regulamentul financiar și articolul 22 din Normele de punere în aplicare)]

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei: Propunere de modificare a Regulamentului nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (EURATOM) nr. 1074/1999

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB: combaterea fraudei

1.3. Tipul propunerii/inițiativei: legislativă

1.4. Obiectiv(e): sporirea eficacității și guvernanței generale ale OLAF

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei: articolul 325 din TFUE și articolul 106a EURATOM

1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia: N/A

1.7. Tipul (tipurile) de gestiune preconizat(e): gestiune centralizată directă de către Comisie

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare: a se vedea articolul 14 din propunerea modificată.

2.2. Sistemul de gestiune și control: N/A

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor: în cadrul domeniului de aplicare a prezentului regulament

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia bugetară (liniile bugetare) afectată (afectate): 24.010600.03.01.00 Cheltuieli aferente membrilor Comitetului de supraveghere

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. *Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor*: niciun impact

3.2.2. *Impactul estimat asupra creditelor operaționale*: niciun impact

3.2.3. *Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ*: niciun impact

3.2.4. *Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual*: niciun impact

3.2.5. *Participarea terților la finanțare*: niciun impact

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor: niciun impact

FISA FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ PENTRU PROPUNERI

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Propunere de modificare a Regulamentului nr. 1073/1999 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (EURATOM) nr. 1074/1999

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB²⁰

24.01. Cheltuieli administrative în domeniul de politică combaterea fraudei

24.02. Combaterea fraudei

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune nouă**

☐ Propunere/inițiativă care se referă la **o acțiune nouă în urma unui proiect-pilot/a unei acțiuni pregătitoare²¹**

☒ Propunerea/inițiativa se referă la **prelungirea unei acțiuni existente**

☐ Propunerea/inițiativa se referă la **o acțiune reorientată către o acțiune nouă**

1.4. Obiective

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

Combaterea fraudei

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectiv specific nr. 7.1.a

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

24.01. Cheltuieli administrative în domeniul de politică: combaterea fraudei

24.02. Combaterea fraudei

²⁰ ABM: (Activity-Based Management): gestiune pe activități – ABB (Activity-Based Budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

²¹ Astfel cum sunt menționate la articolul 49 alineatul (6) litera (a) sau (b) din Regulamentul financiar.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

A se preciza efectele pe care propunerea/inițiativa ar trebui să le aibă asupra beneficiarilor vizati/grupurilor vizate.

Îmbunătățirea cooperării dintre OLAF și părțile interesate, la toate nivelurile: la nivelul UE cu instituțiile, organismele, oficiile și agențiile UE, precum și cu autoritățile competente din statele membre, cu autoritățile țărilor terțe și organizațiile internaționale.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

A se preciza indicatorii care permit monitorizarea punerii în aplicare a propunerii/inițiativei.

În conformitate cu articolul 14.

1.5. Motivul (motivele) propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (e) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Răspunderea deplină a OLAF în condiții care respectă garanțiile fundamentale, precum și independența acestuia.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Articolul 325 din TFUE prevede acțiunea comună a Comisiei și a statelor membre pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii și combaterea fraudei. În consecință, prin acest articol se atribuie responsabilități specifice Comisiei pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențele anterioare similare

-

1.5.4. Coerența și posibila sinergie cu alte instrumente relevante

Propunerea modificată este compatibilă cu instrumentele legislative ale Uniunii Europene.

1.6. Durata acțiunii și a impactului financiar al acesteia

☐ Propunere/inițiativă cu **durată limitată**

– ☐ Propunere/inițiativă în vigoare din [ZZ/LL]AAAA până la [ZZ/LL]AAAA

– ☐ Impact financiar din AAAA până în AAAA

☐ Propunere/inițiativă cu **durată nelimitată**

– punere în aplicare cu o perioadă de creștere în intensitate din AAAA până în AAAA,

– urmată de o perioadă de funcționare în regim de croazieră.

1.7. Tipul (tipurile) de gestiune preconizat(e)²²

☒ **Gestiune centralizată directă** de către Comisie

☐ **Gestiune centralizată indirectă**, prin delegarea sarcinilor de execuție:

– ☐ agențiilor executive

– ☐ organisme instituite de Comunități²³

– ☐ organismelor publice naționale/organismelor cu misiune de serviciu public

– ☐ persoanelor cărora li se încredințează executarea unor acțiuni specifice în temeiul titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană, identificate în actul de bază relevant în sensul articolului 49 din Regulamentul financiar

☐ **Gestiune partajată** cu statele membre

☐ **Gestiune descentralizată** împreună cu țări terțe

☐ **Gestiune în comun** cu organizații internaționale (*de precizat*)

Dacă se indică mai multe tipuri de gestiune, se furnizează detalii suplimentare în secțiunea „Observații”.

Observații

[...]

[...]

²² Explicațiile privind tipurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²³ Astfel cum sunt menționate la articolul 185 din Regulamentul financiar.

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și raportare

A se preciza frecvența și condițiile aferente acestor dispoziții.

Comitetul de supraveghere va monitoriza activitățile de investigare ale OLAF în conformitate cu articolul 11.

În plus față de obligațiile care nu sunt afectate de propunerea modificată, persoanele însărcinate cu procedura de revizuire vor trimite periodic Comitetului de supraveghere rapoarte privind activitatea acestora (articolul 7b).

2.2. Sistemul de gestiune și control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

N/A

2.2.2. Metoda (metodele) de control preconizată (e)

N/A

2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

A se preciza măsurile de prevenire și de protecție existente sau preconizate.

Punerea în aplicare în conformitate cu Regulamentul financiar.

[...]

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia bugetară (liniile bugetare) afectată (afectate)

- Linii bugetare de cheltuieli existente

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Natura cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere.....]	CD/CND ⁽²⁴⁾	Țări AELS ²⁵	Țări candidate ²⁶	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
24.0106	24.010600.030100 Cheltuieli care decurg din exercitarea mandatului de către membrii Comitetului de supraveghere	DNA	NU	NU	NU	NU

- Noile linii bugetare a căror creare se solicită

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Natura cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Descriere.....]	CD/ CND	Țări AELS	Țări candidate	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
[...]	[XX.YY.YY.YY] [...]	[...]	DA/NU	DA/NU	DA/NU	DA/NU

²⁴ CD = credite diferențiate / CND = credite nediferențiate.

²⁵ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

²⁶ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	Număr	[Denumire.....]
---	-------	-----------------

DG: <.....>			Anul N ²⁷	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
• Credite operaționale										
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1)								
	Plăți	(2)								
Numărul liniei bugetare	Angajamente	(1a)								
	Plăți	(2a)								
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ²⁸										
Numărul liniei bugetare		(3)								
TOTAL credite pentru DG <....>	Angajamente	=1+1a +3								
	Plăți	=2+2a +3								

²⁷ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²⁸ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICII <....> din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

În cazul în care propunerea/inițiativa afectează mai multe rubrici:

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)								
	Plăți	(5)								
• TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)								
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 4 din cadrul financiar multianual (suma de referință)	Angajamente	=4+ 6								
	Plăți	=5+ 6								

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”
---	----------	-----------------------------

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
DG: OLAF									
• Resursele umane		0,972							
• Alte cheltuieli administrative		0,200							
TOTAL DG OLAF	Credite	1,172							

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	1,172							
---	--------------------------------------	-------	--	--	--	--	--	--	--

milioane EUR (cu 3 zecimale)

		Anul N ²⁹	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1 - 5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	1,172							
	Plăți	0,200							

²⁹ Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☒ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☐ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu 3 zecimale)

Obiectivele și realizările			Anul N		Anul N+1		Anul N+2		Anul N+3		A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)						TOTAL	
	REALIZĂRI																	
	↓	Tipul realizării ³⁰	Costul mediu al realizării	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr de realizări	Costuri	Număr total de realizări
OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1 ³¹ ...																		
Realizare																		
Realizare																		
Realizare																		
Subtotal obiectivul specific nr. 1																		
OBIECTIVUL SPECIFIC NR. 2...																		
Realizare																		
Subtotal obiectivul specific nr. 2																		
COSTURI TOTALE																		

³⁰ Realizările se referă la produsele și serviciile care vor fi furnizate (de ex.: numărul de schimburi de studenți finanțate, numărul de km de străzi construiți etc.).
³¹ Conform descrierii din secțiunea 1.4.2. „Obiectiv(e) specific(e)...”

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite administrative
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite administrative, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N ³²	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)	TOTAL
--	-------------------------	-------------	-------------	-------------	---	-------

RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resursele umane	0,972							
Alte cheltuieli administrative	0,200							
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	1,172							

În afara RUBRICII 5 ³³ din cadrul financiar multianual								
Resursele umane								
Alte cheltuieli de natură administrativă								
Sub-total în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								

TOTAL	1,172							
--------------	-------	--	--	--	--	--	--	--

³²

Anul N este anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

³³

Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimarea trebuie exprimată în valoare întreagă (sau cel mult cu o zecimală)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)
• Posturi din schema de personal (posturi de funcționari și de agenți temporari)					
XX 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	8				
XX 01 01 02 (în delegații)					
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)					
10 01 05 01 (cercetare directă)					
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)³⁴					
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)					
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)					
XX 01 04 yy ³⁵	- la sediu ³⁶				
	în delegații				
XX 01 05 02 (AC, INT, END - în cadrul cercetării indirecte)					
10 01 05 02 (AC, INT, END în cadrul cercetării directe)					
Altă linie bugetară (a se preciza)					
TOTAL	8				

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi acoperit de efectivele de personal ale DG-ului în cauză alocate deja gestionării acțiunii și/sau redistribuite intern în cadrul DG-ului, completate, după caz, prin resurse suplimentare, care ar putea fi alocate DG-ului care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și ținând cont de constrângerile bugetare.

³⁴ AC = agent contractual; INT = personal interimar („Intérimaire”); JED = „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații); AL = agent local; END = expert național detașat.

³⁵ Sub plafonul pentru personal extern din credite operaționale (fostele linii „BA”).

³⁶ În special pentru fonduri structurale, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) și Fondul european pentru pescuit (FEP).

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și agenți temporari	Sprijin administrativ pentru membrii Comitetului de supraveghere
Personal extern	

3.2.4. Compatibilitatea cu cadrul financiar multianual actual

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.
- ☐ Propunerea/inițiativa necesită o reprogramare a rubricii corespunzătoare din cadrul financiar multianual.

A se explica reprogramarea necesară, precizându-se liniile bugetare în cauză și sumele aferente.

[...]

- ☐ Propunerea necesită recurgerea la instrumentul de flexibilitate sau la revizuirea cadrului financiar multianual³⁷.

A se explica acțiunea necesară, precizând rubricile și liniile bugetare în cauză, precum și sumele aferente.

[...]

3.2.5. Participarea terților la finanțare

- ☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților
- Propunerea/inițiativa prevede cofinanțare, estimată în cele ce urmează:

Credite în milioane EUR (cu 3 zecimale)

	Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	A se introduce numărul de ani necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			Total
<i>Precizați organismul care asigură cofinanțarea</i>								
TOTAL credite cofinanțate								

³⁷

A se vedea punctele 19 și 24 din Acordul interinstituțional.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.
- ☐ Propunerea/inițiativa are următorul impact financiar:
 - ☐ asupra resurselor proprii
 - ☐ asupra diverselor venituri

milioane EUR (cu 3 zecimale)

Linia bugetară pentru venituri:	Credite disponibile pentru exercițiul bugetar în curs	Impactul propunerii/inițiativei ³⁸						
		Anul N	Anul N+1	Anul N+2	Anul N+3	...a se introduce numărul de coloane necesar pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
Articolul								

Pentru diversele venituri care vor fi alocate, a se preciza linia bugetară (liniile bugetare) de cheltuieli afectată (afectate).

[...]

A se preciza metoda de calcul al impactului asupra veniturilor.

[...]

³⁸ În ceea ce privește resursele proprii tradiționale (taxe vamale, cotizații pentru zahăr), sumele indicate trebuie să fie sume nete, și anume sume brute după deducerea a 25% pentru costuri de colectare.